

Največji slovenski dnevnik  
v Združenih državah  
Velja za vse leto - - - \$6.00  
Za pol leta - - - \$3.00  
Za New York celo leto - \$7.00  
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

# GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in  
the United States.  
Issued every day except Sundays  
and legal Holidays.  
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 34. — ŠTEV. 34.

NEW YORK, SATURDAY, FEBRUARY 9, 1924. — SOBOTA, 9. FEBRUARJA, 1924.

VOLUME XXXII. — LFTNIK XXXII.

## ANGLIJA SE "PERE" PRED FRANCIO

### PRİČETEK OBRAVNAVE PROTI DIAMONDOM

Ministrski predsednik MacDonald se je opravičil pri Clemenceauju radi povesti o tajnem dogovoru glede Porenske. — Clemenceau je imenoval zadevo absurdno. — Velika napetost v Londonu. — Dogovor med Poincarjem in angleškim ministr. predsed. MacDonaldom.

Pariz, Francija, 8. februarja. — Angleški ministrski predsednik MacDonald je pisal Poincarju pismo, v katerem je dal izraza svojemu obžalovanju radi dogodka, povzročenega vsled nekega interviewa z Lloyd George-om. Slednji je baje trdil, da je bil sklenjen med amer. predsednikom Wilsonom ter Clemenceaujem na pariški minervni konferenci dogovor, ki se je tikal zasedanja Porenske.

Pisno izvaja, da ni zadeva krivda MacDonalda.

Prejšnji francoski ministrski predsednik Clemenceau, ki je prečital besedilo ugotovil, ki sopričlava je izust Lloyd George-a glede tajnega dogovora med njim in Wilsonom glede zasedenja Porenske obenem s komentarji, katere je objavil pariško časopisje, je prosil, naj se ga oprosti vsa ke tozadne izjave, ker bi bilo smešno, če bi storil kaj takega.

Andre Tardieu je dostavil:

"Ce bi Mr. Wilson še živel, tudi on bi zanikal, kar sem jaz. Bistvena jamstva, katera smo dobili za Francijo ob Renu, smo izvojevali še po mesecih velikega boja, vendar pa smo ponosni, da smo jin dosegli z lojalnostjo vseh naših zaveznikov."

London, Anglija, 8. februarja. — Resno vznemirjenje prevladuje v angleških vladnih krogih vsled položaja, ki se je razvil vsled izjav prejšnjega ministrskega predsednika Lloyd George-a, da je bil sklenjen tajen dogovor med Wilsonom in Clemenceau-jem glede zasedenja Porenske.

Odnosaji med Poincarjem in MacDonaldom so postali v zadnjem času že kordijalni in včeraj zjutraj je bilo objavljeno, da sta že dosegla dogovor glede bavarskega Palatinata ter separatističnega gibanja, glede katerega je bilo precej spora med Francijo in Anglijo.

Ugotovilo Lloyd George-a je vsled tega povzročilo prejšnjo potrost v vladnih krogih, ker se domneva, da je MacDonald vsled tega v zelo težavnem položaju.

Lord Crewe, angleški poslanik v Parizu, je dobil navedilo, naj se oglesi pri Poincareju ter poda slednjemu osebno pojasnilo glede položaja, da se bo na ta način odstranilo vsak napačni vtis.

## BIVŠA ŽUPANJA

### UBITA V BITKI

Zupanja je bila ubita tekom bitke z revolverji. — Več drugih ranjenih. — V Louisiani je politika nevarna stvar.

Opelousas, La., 8. februarja. — Mrs. Roland W. Clark, prejšnja županja iz Palmetto, La., je bila ustreljena tamkaj tekom neke bitke z revolverji. Smrtno ranjen je bil nadalje Louis Meyer, tam zvezni trgovec in težko je bila ranjena Miss Wilda Clark, osemnajst let starica hčerka ustreljene Mrs. Clark. Cleon Clark, sin ustreljene prejšnje županje, ki se je tudi vlečel bitke z revolverji, je prišel iz boja nepoškodovan.

Mrs. Clark, je ustrelil Meyer, potem, ko je ona dvakrat ustrelila manj ter ga ranila tako, da je v pretekli noči umrl v neki bolnici v New Orleansu. Ko je zadal Meyer Mrs. Clark smrtonosno rano, je soglasno z izpovedmi navzočih streljal še naprej in ena tijevišča krogelj je zadel Miss Clark ter jo težko ranila. Strel, katerega je oddala Miss Clark, je zadel Meyerja v glavo in nadaljnji strel, katerega je baje sprožil in ustreljene, pa v nogu.

Arthurja, La., v Palmetto, da je glasoval tam za Isaacsena.

Pri coronerjevem zaslijanju so trdili očitve, da je Mrs. Clark vprašala Meyerja glede gotovih malih laškavih pripomb o njeni hčerkki, nakar je potegnila revolver ter streljala nanj. Meyer je prijet ter ji skušal izviti orožje iz roke, ona se mu je iztrzala in na to sta pričela oba streljati drug na drugega. Mrs. Clark je bila petkrat zadeta, Meyer se je nato obrnil proti hčerkki ter streljal nanjo.

### LUKSUS NEMŠKIH BOGATINOV.

"Neue Wiener Journal" poroča, da tožijo američki in švicarski listi o silni potratnosti nemških gostov po mednarodnih zdraviličih in zabaviličih ter da potem takem inozemstvo ne ve, da li je podpora za bedno sloje v Nemčiji utemeljena ali ne. Ta potratnost nemških boljših krogov se opaža zlasti v švicarskih in laških mestih. 70 odstotkov vseh gostov v St. Moritzu, Potresini ter na Gardskem jezeru se rekrutira iz Nemčije. Sedaj je sklenila nemška vlada zelo ostre odredbe proti tem ljudem. Po največjih centrih inozemstva bodo kriminalni uradniki sporočali nemškim oblastem imena tamkaj se nahajajočih nemških gostov. Pozneje se jih bo klicalo pred davčne urade, in ako se ugotovi protislovje med njih življenjem ter med davčno napovedjo, se bo proti njim najstrožje postopalo. Vladu bi sicer prepovedala odtok svojih državljanov v tujina zdravilišča, vendar se pa bojni, da bi inozemstvo odgovorilo z represijami. Sedaj se bavijo z mislijo, odveti o priliki izstavitev potnega lista takim ljudem neko gotovo sveto, ki bi se uporabila za socialne namene.

### V ZADEVI UMORJENEGA ŽUPNKA V BRIDGEPORTU.

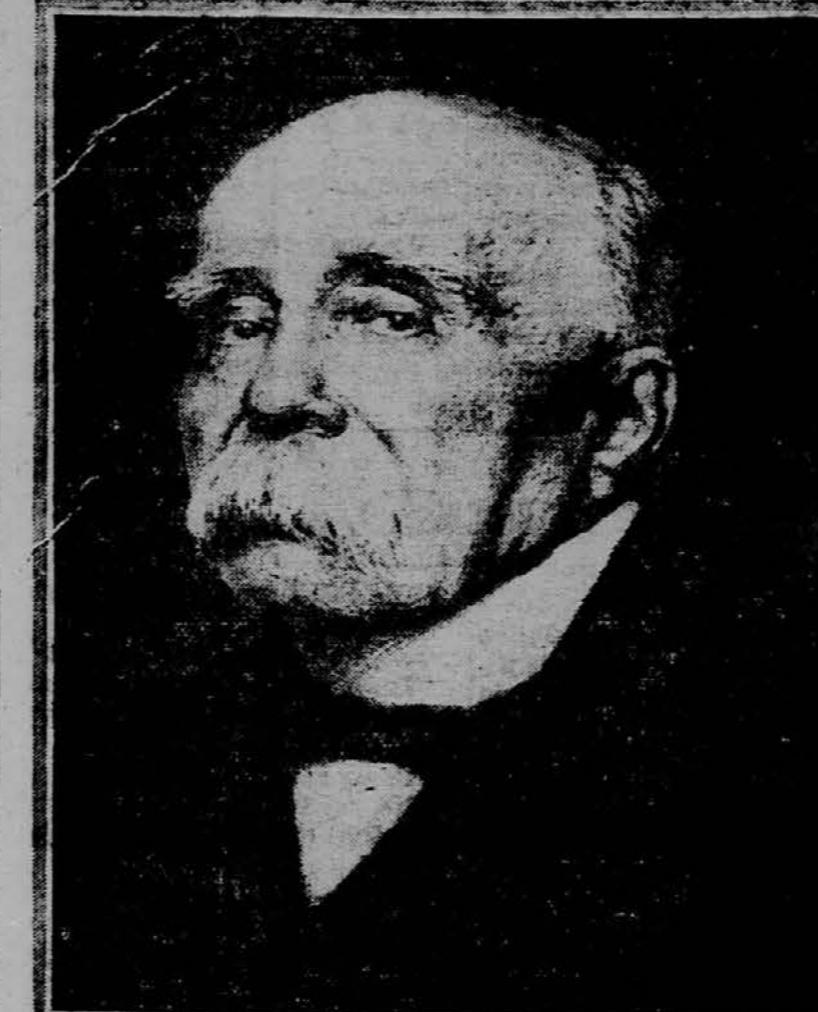
Bridgeport, Conn., 8. februarja. — Detektivi, ki preiskujejo umor Rev. Hubert Dahme-ja, župnika katoliške cerkve sv. Jožefa, so našli širi priče, ki so izjavile, da so videle morilca kmafu po izvršenju zločina. Neki moški, je reklo, da je videl človeka, ki je sledil duhovniku ter pozneje videl istega človeka, ko je zbežal s posložico, ki je oddal strele.

Nadaljnje priče so tri dekllice. Rekle so, da so prihajale navzdol po High Street proti Main Street, ko so čule streljanje. Ustavile so se in neki moški, najbrž morilec, jim je prihitel nasproti, a jih ni zagledal, dokler ni bil prav bližji. Nato se je hitro okrenil ter zbežal preko ceste. Deklice so izjavile, da bi ga lahko identificirale.

PET JIH JE UTONILO V REKI SV. LOVRENCA.

Quebec, Kanada, 8. februarja. — Včeraj je utonilo v reki sv. Lovrenca pet oseb. Še so preko reke, ko se je nedenoma vrnil led pod njimi.

### SPOR MED LLOYD GEORGE-OM IN CLEMENCEAU-OM.



### ŽENSKA JE VRGLA MOŽA V VODNJAK

Zena in neki drugi poročeni moški sta vrgla moža prve v vodnjak, a so ga resili. — Žena je pozneje priznala svojo krivdo.

St. Louis, Mo., 8. februarja. — Ora Thoele, dva in štirideset let star poročen moški in Mrs. Peter Saali, dva in trideset let stara mati petih otrok sta priznala oblastim v St. Charles, da sta preteli četrtek zvečer skušala umoriti moža Mrs. Saali. Saali je našla v vodnjaku, ki se je nahajal na njegovih farmah, v globini nekako štirinajstih čevljev. Njegov brat Joseph, ki stanuje nasproti, je eul klic na pomoč in ko je prišel v hišo svojega brata, je našel Mrs. Saali sedečo v sobi, zaposlene s čitanjem nekem magazinu.

Na vprašanje, kje je Peter, mu je baje rekla brez vsakega sledu vznemirjenje, da je še na skezenj. Nadaljni klici na pomoč pa so nato priveli brata k vodnjaku, kjer je našel svojega brata, ki si je obupno prizadeval obdržati se nad vodo. S pomočjo vrča, privezanega na vrv je Joseph nato potegnil svojega brata iz vodnjaka. Mož je bil celih 24 ur nezavesten ter ni mogel ničesar natančnega povedati, kako je prišel v odnijk. Sum pa se je kmalu obrnil proti njegovi ženi in še rif Grothe jo je zaslila.

Mrs. Saali je konečno včeraj zjutraj priznala, da je skupno s Thoele-om začnivala načrt, v po-

## ITALIJA PRZNALA SOVJETSKO RUSIJO

Italijanska vlada je sledila vzgledu Anglije ter priznala sovjetsko viado. — Italija bo vkratkem poslala svojega poslanika v Moskvo. — Avstrija še ni dobila od velesil dovoljenja za priznanje. — Izjava avstrijskega državnega kanclera Seipela.

Rim, Italija, 8. februarja. — Med Italijo in sovjetsko Rusijo so zavladali normalni odnosi.

Včeraj je bila podpisana trgovinska pogodba med obeh deželama, malo pozneje je bilo pa objavljeno, da je italijanska vlada priznala sovjetsko vlado ter da bo vkratkem imenovan italijanski poslanik za Moskvo.

Soglasno s pogodbo, bodo smele italijanske trgovske ladje pluti po Crnem morju. Italija bo pošljala v Rusijo svoje izdelke ter dobivala v zameno rusko žito. S priznanjem si je ministrski predsednik jake utrdil svoje stališče ter bo brez dvoma zmagal pri prihodnjih volitvah.

Katoliška stranka pod vodstvom duhovnika Šturm preživila najopasnejšo krizo svoje zgodovine.

Dunaj, Avstrija, 8. februarja. — "Neue Frei Presse", poroča, da se je mudil pred kratkim avstrijski državni kancler Seipel v Budimpešti ter govoril o priznanju sovjetske Rusije.

"Mi imamo vezane roke," je reklo. "Sovjetsko Rusijo, bomo takoj priznali, kakor hitro nam bodo dale večile tozadne dovoljenje."

Iz Budimpešte se je podal kancler v Bukarešti, kjer bo skušal ojačiti prijateljske odnose med Avstrijo in Romunsko.

močjo katerega se je hotela iznenaditi svojega moža. Soglasno z njeno priznanjem je čakal Thoele onega večera poleg druga uro pred vrati s težkim krepeljem, da bi prišel Saali ven. Trikrat pa je skušala, ona napotiti, da bi šel ven, ko mu je rekla, da je žula v skenuku neki sumljiv ropot in končno je šel ven z izjavo, da bo pogledal, kaj da je. Kakor hitro je stopil skozi vrata, mu je zadal Thoele dva močna udarea na glavo in ko je padel nezavesten na tla, je ona pomagala Thoele-u posneti moža do vodnjaka, v katerega sta ga na to vrgla.

Mrzla voda je vrnila Saali-zavest. Skušal se je obdržati nad vodo ter pričel klicati na pomoč. Ženska je izpovedala med drugim: — Poiskala sva dolg drog ter ga potisnila nazaj pod vodo, a vedno je prišel zopet na površje in ker je vpil naprej, naju je ko nečno obšel strah in zbežala sva proč. — Žensko in pjenega sokriva se zaprli.

Pariz, Francija, 8. februarja. — Danes zvečer je policija arisirala nekega francoskega inženirja in dva Rusa, ki so ukradli tajne načrte za najnovejše francoske aeroplane. Načrte so potem prodali neki drugi državi. Zaposleni so bili pri Breget zrakoplovni družbi.

### OCÉ IN SIN V DICKSON UMORU.

Bridgetown, N. J., 8. februarja. — V uradu javnega otožitelja Warda se je včeraj zvečer glasilo, da ne bo arretiran stari Benjamin Dickson, ki je obdržil svojega sina Thompsona umora hčerke slednjega, petnajstletne Eme Dickson, čeprav je sin obrnil celo stvar ter obdržil umora svojega očeta. Nikdo ne verjuje izpovedim sina in razvrga obstaja bojazna, da bi star mož umrl, če bi ga prijeli. Okrajni deželni Lore, ki je preživel včerajšnji dan v Briksboru, kjer so našli septembra meseca pretelkoga leta truplo umorjene dekllice, je hajje zasledil tam dokumentarne obtežilne dokaze proti Thompsonu Dicksonu.

### FRANCOSKI INŽENIR IN DVA RUSA POD KLJUČEM.

Pariz, Francija, 8. februarja. — Danes zvečer je policija arisirala nekega francoskega inženirja in dva Rusa, ki so ukradli tajne načrte za najnovejše francoske aeroplane. Načrte so potem prodali neki drugi državi. Zaposleni so bili pri Breget zrakoplovni družbi.

### DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

so potom naše banke izvršujejo zanesljivo, hitro in po nizkih cenah:

#### DENES SO NAŠE CENE SLEDĘCĘ: JUGOSLAVIA

Raspolažljiva na zadnje pošte in izplačila "Poštni & krovni zavod" in "Jadranska banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je pač za hitro izplačilo najugodnejše.

1000 Din. .... \$12.90

2000 Din. .... \$25.60

5000 Din. .... \$63.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računimo poseben po 15 centov za poštino in druge stroške.

#### ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

Raspolažljiva na zadnje pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu, Opatiji in Zadru.

200 lir ..... \$10.00

300 lir ..... \$14.70

500 lir ..... \$24.00

1000 lir ..... \$47.00

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 200 lir računimo poseben po 15 centov za poštino in druge stroške.

Za poliljive, ki priznajo znesek pet tisoč dinarjev ali po dva tisoč lir dovoljujemo po mogočnosti še posebni popust.

Vrednost dinarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepravilno; iz tega razloga nam ni mogoče podati natancne cene vnaprej. Računamo po cenai onege dne, ko nam dospe poslani denar v roke.

Glede izplačil v ameriških dolarjih glejte poseben oglas v tem listu.

Denar nam je poslat najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

#### FRANK SAKSER STATE BANK

22 Cortlandt Street Tel. Cortlandt 2876 - New York, N. Y.

# "GLAS NARODA"

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by  
Slovenic Publishing Company  
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers:  
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"  
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za leto leta .....	87.5	
in Canada .....	85.5		
Za pol leta .....	43.00	Za inozemstvo za celo leto .....	87.5
Za četrt leta .....	15.50	Za pol leta .....	43.00

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemljil nedelj in praznikov.

Dopisati brez podpisna in osebnosti se ne pobrujejo. Denar naj se blagovot posiljati po Money Order. Pri spremembah kraja narocnikov, prosimo, da se nam tudi prejnjijo bilvalice naznami, da hitrejšo nadomestimo.

"GLAS NARODA"  
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.  
Telephone: Cortlandt 276

## LLOYD GEORGE-OVA RAZKRITJA

Neki časnikarski poročevalec je te dni objavil, da se je pogovarjal z bivšim angleškim ministrskim predsednikom Lloyd George-om ter da mu je Lloyd George rekel naslednje:

"Ko sem bil začasno odsoten z versaillske mirovne konference, sta načelnik francoske delegacije, Clemenceau, in načelnik ameriške delegacije, Woodrow Wilson, sklenila tajno pogodbo, ki določa, da Francija lahko zaseže Porenje."

To poročilo je povzročilo v zavezniškem svetu veliko razburjenje.

Vse kaže, kot da bi hotel izrabiti sedanji angleški ministriki predsednik MacDonald svojega prednika Davida Lloyd George-a proti francoski vladi ter sam ostati lepo v ozadju ter si umivati roke.

Ta novica je presenetila tudi Washington, kajti objavljena je bila baš na dan pogreba tragičnega junaka Wilsona kar ni nika posebno prijetnega.

Tudi Franciji ni povoljji, da se je na ta način izvedelo, kakšnih sredstev so se posluževali njeni "državniki" in kakšne pogodbe so sklepal s prijateljskimi ameriškimi veljaki.

In zgodilo se je, kar je vsakdo vedel, da se bo zgodilo ter se mora zgoditi.

Francoska vlada izjavlja, da je vse skupaj laž in lari-fari.

Vsakdo pa ve, da je to resnica.

Francoska vlada pravi, da taka pogodba ni bila sklepana.

Vsakdo pa ve, da je bila.

Oblastniki zatrjujejo, da nista Woodrow Wilson in Clemenceau sklenila nobene pogodbe.

Lloyd George je reklo, da so mu ob povratku iz Londonu povedali, da je bila tozadevna tajna pogodba sklenjena in da je še vedno veljavna.

Pozneje je Lloyd George preklical. Ni je pa težje stvari na svetu kot preklicati izgovorjeno besedo.

Lloyd George je prevelik diplomat, da bi ne vedel, kaj dela: Njegov preklic je bil kot zvonenje po toči. Nič ne zadeže, nič ne pomaga.

S svojim odkritjem je dosegel svoj cilj. Povečal je prepad med Anglijo in Francijo.

Posledice si bosta najbrže obe dežele sami sebi prispišali, oziroma si jih bo Francija pripisala na svoj lasten račun.

## Zlatko Baloković v Jugoslovanskem klubu.

V torek zvečer je Jugoslovanski klub v New Yorku priredil v krajnih prostorih International Institute posebno zabavo s koncertom na east proslavljenemu violinistu Zlatku Balokoviću. Na stopil je častni gost sam s svojimi Stradivari, gostini v vrednosti \$20,000. Poleg njega so nastopili naši najboljši jugoslovanski umetniki, živeci v New Yorku: Mrs. Margaret Nikolic, v ameriškem svetu že vrlo znanu klavirsko virtuozinu, nadalje opera baritona Nikola Zeminevič in Emil Blažević, tenorja Obrad Gjurin in A. Razlog ter pianist Trošt. Jugoslovanski kvartet "Jadran" je otvoril koncert z dvema slovenskima pesmema.

Ničuda torej, da smo prisostvovali prvoklasnemu koncertu, kakšnega še nikoli ni bilo v naši koloniji in ki je odgovarjal najstrožjim zahtevam metropolitanskega umetniškega standarda. Veliko število prisotnih - odličnih Amerikan - bilo je tudi nekaj zastopnikov umetniškega sveta - se ni moglo zadostiti načuditi. Odšli so očvidno z globokim visom. Propaganda potom umetnosti je najbolj plemenita in obenem najnajkrovitejša ter dviga ugled in ponos naroda. Jugoslovanskemu klubu gre zato hvala in priznanjem smolu besede.

Zasviral je Dvořák "Slovenski ples", Manojlovič "Igor udovice", Smetanov "Iz domovine", Massenetovo "Meditacijo" in tehnično vroglavi komad "La ronde des lutins". Na vseobču zahvalu je pridodal še kratek komad. Govoriti o navdušenju na vsočili je odveč, občinstvo je bito začarano v pravem smislu besede. Baloković je ospurni celo one, ki so pričakovali najboljše, in strokovnjake, ki so prišli na koncert z umiljivo rezervo. Om je umetnik na višku popolnosti. Njegove interpretacije se odlikujejo po vzvijeni krasoti tona, najpopolnejši tehniki in najfinijem umetniškem čustvovanju. Ta nenavadno nadarjeni naš rojak zaslubi zares, da ga pristejava med prve violiniste na svetu. O njegovem uspehu v Ameriki ni dvoma.

Poleg g. Balokoviča naši omenimo zlasti nastop ge. Nikoloričeve, Amerikanke, ki je Jugoslovanka po poreki. Ona je izbrana virtuozinja na klavirju. Zlasti komad,

kjer posnema naval valov ob breg, udarjujoč s komolem na klavir, je imel senzacijonalen vtis.

Umetnost g. Zaninovič, opernega pevca devršene šole in dobrodružnega nastopa, je že znana našemu občinstvu, ravno tako mogični baritonski glas g. Blaževića, mili lirski glas opernega tenora g. Gjurina, kakor tudi nadabudni tenor g. Razloga. Vsem gre del zasluge na krasnem večeru. Kvartet "Jadran" je prečino in ubranio zapel Adamčev "Vasovalec" in "Ljubezen in ponlad".

Pred začetkom koncerta se je klubov predsednik, naš slovenski rojak R. F. Hlača, spomnil smrti Wilsonove. Na klavirju je prof. Trošt zaigral Chopinovo žalo-stanko.

V zgornji dvorani je danski oddelek privabil gostom mal zakusek. Spodaj se se mlade in tudi starejše noge zavrtale. Ob dvorani sta bili nabito polni pozno v noč.

## Izpred sodišča.

### Ti prekleti Čiči.

"Oh, voščit grem — kaj pri vas ne greste?"

"Ne, bo šel kar papa za vse!"

"Imate prav — tudi jaz ne grem kaj rada, kar smili se mi ta revček — saj je že ves jetičen!"

"E, pa zakaj?"

"No, saj veste — tisto — kako je preživel mladost — sij vam je znamo!"

"— ? — "

"Le poglejte posledice! Kako je z njegovima hečerama! Ena je prav takat kot renjka, ki je vedno škandale delala po mestu — sij veste, slabounna je bila — pa tudi teh dveh ne bo mogel oddati! Kako sta zeleni obe — pa dobro je — saj jini nič ne manjka, odkar je bogat! Se pomnite, kako je pršel do denarja — no, s tisto majhovo zeno! Oh, saj rečem, očetov grob...!" Itd. itd.

Te čenče pa so še preko godovnika spet nazaj k prijazni gospki, ki je zaslužila zlobni námen prenašanja pošta in se obrnila na o-krajno sodišče, ki je obtoženki prisodilo malo globo.

Konj je dosti rajši prost kot da bi imel neprijetno težo na sebi. Njegov priatelj je le tisti, ki ga zna dobro snati, krmiti in vzdrževati.

Ej, konj ni zabit žival. Posebno pa vladni konj ne.

O tem bi lahko marsikaj povedal bivši nemški kajzer in par drugih še živečih evropskih potentatov.

Skaza je tako vztrajan človek.

Ni dolgo tega, ko je bil robota vržen iz hiše K. S. K. J., pa se je zopet prisilnil nazaj.

Bog ve, kje ima Skaza oči?

Bog ve, kje ima oči članstvo dotične jednotne?

Ko bo Cegareci vse odpovedalo, naj gre za ministranta.

Edinole ta biznes razume. Če drugega ne, zna že vsaj kaditi, da se kar kadi, in smrdi vsake-mu, ki ni vajen tega duha.

Navsezadnje bi bil pa še sorazmerno ugleden član človeške družbe, samo če bi pesmi ne delal.

Presneto, smo ljudje čudni.

Neprestano mislimo na tiste, ki jih imamo v želodeu.

Le malokdaj pa pomislimo na tiste, ki so nam pri sreču.

Dandanašnji nisi nič vreden.

če ne smrdiš po petroleju. Le po petrolejskih akejih ne smeš dišati.

Dve novici, ki morata zanimati vsakega Jugoslovana: Wilson je pokopan. Reka je italijanska.

Jugoslovansko navdušenje ne pozna meje.

V Ameriko je došpel slavni hrvaški violinist Baloković.

Še predno se je dobro ogrel na ameriških tleh, ki je začel izhajati na čest jugoslovanski glazbeni list.

Ko bo razstavljal slavni jugoslovanski kipar Meštrovič svoje kipe v Brokolynu, bo brez dvoma začela izhajati v New Yorku jugoslovanska umetniška revija.

Iz tega je razvidno, da znamo častiti svoje velike može.

NOVA ZANIMIVA KNJIGA

NA KRVAVIH POLJAH

Spisal Ivan Matičić

Cena s poštnino

\$1.50

(Advertisement)

## Peter Zgaga

Sedaj, ko to pišem, so mogoče že usmrtili v državi Nevada Kitajca, o katerem je bila včeraj na peti strani Glas Naroda daljša razprava.

Usmrtili so ga s trupenim plnom.

Kaj je njegov greh? Par človeških življenj ima na vesti.

Kaj je posledica usmrčenja? Država bo imela eno usmrčenje več na vesti.

Proklet je čuden nauk, ki se glasi: Če si ti njego umoril, bom jaz tebe umoril; če si ti njega osleparil, bom jaz tebe osleparil; če si ti njega ubil, bom jaz tebe ubil.

Razloček je le ta, da prizna obtoženec: — Jaz sem ga usmrtil.

Oblast, ki ubije obsojence pa pravi: — Jaz sem ga kaznoval.

Uboj je pa uboj, pa naj ga izvrši razčapan in lačen lopov na samotni poti, ali pa na sodniškem dvorišču državnega uradnika, običen v frak in bele rokavice.

\* \* \*

Poročilo pravi:

Angleški princ je padel s konja ter si je zlomil roko v rami.

Saj pravim, vsi ti prince, kralji in cesarji, grofi in baroni, niso za jezo. Toliko časa že sede v sedlu, da se več ne zavedajo nevarnosti in ga polemijo pri prvi priliki.

Konj je dosti rajši prost kot da bi imel neprijetno težo na sebi. Njegov priatelj je le tisti, ki ga zna dobro snati, krmiti in vzdrževati.

Ej, konj ni zabit žival. Posebno pa vladni konj ne.

O tem bi lahko marsikaj povedal bivši nemški kajzer in par drugih še živečih evropskih potentatov.

\* \* \*

Skaza je tako vztrajan človek.

Ni dolgo tega, ko je bil robota vržen iz hiše K. S. K. J., pa se je zopet prisilnil nazaj.

Edinole ta biznes razume. Če drugega ne, zna že vsaj kaditi, da se kar kadi, in smrdi vsake-mu, ki ni vajen tega duha.

\* \* \*

Navsezadnje bi bil pa še sorazmerno ugleden član človeške družbe, samo če bi pesmi ne delal.

\* \* \*

Presneto, smo ljudje čudni.

Neprestano mislimo na tiste, ki jih imamo v želodeu.

Le malokdaj pa pomislimo na tiste, ki so nam pri sreču.

\* \* \*

Dandanašnji nisi nič vreden.

če ne smrdiš po petroleju. Le po petrolejskih akejih ne smeš dišati.

Dve novici, ki morata zanimati vsakega Jugos

## Zagonetno, toda resnično.

### John Henry Lee.

John Henry Lee-ju so postala tla Chicaga prevroča. Celo leto je živel elegantno oblečeni mladinci, ki se je vedno smehl ter znal govoriti kot dež, veselo in razkošno življene na stroške onih, katerih nikdar ne zmanjka, posebno ne v Ameriki in katerim je prodajal v resnici umetniško izdelane akcije nekega namišljenega petrolejskega vreleja v Wyomingu. Pred kratkim pa je izvedel, da se pečajo zvezne oblasti bolj podrobno kot si je želel z njegovim delovanjem in da se mu obeta daljše, neprostovoljno bivanje v enem onih vladnih hotelov, kujih okna so v večjo varnost vladnih gostov zamrežena z delimi železni drogi.

Raditega je vzel John Henry nekega večera svoj novi avtomobil iz garaže, si dal napolnit kotel z gazolinom prav do roba, dvignil na banki svoj denar ter zapustil mesto vetrov brez oficijskega slovesa. Prevozil je nebroj milij in zgodilo se je, da je prišel nekega dne povsem slučajno v ono žalostno majhno gnezdo v Wyomingu, kojega ime je poznal dotedaj le iz napisov na svoljih akcijskih cetrifikatih in v katerem je lahko našel človek preje vse drugo kot pa petrolej. Kljub temu pa je sklenil ogledati si kraj in vsled tega se je nastanil v neki podrti bajti, ki je predstavljal glavni hotel kraja.

John Henry se je pričel torej izprehajati po nerodni Main Street, občudovan od prebivalcev mesta in naenkrat se je znašel pred majhnim brzjavnim uradom, v bližini železniške postaje. Na uho mu je udarilo glasno prekanje.

— Sto hudičev, — je kričal neki glas. — Kdo za vrata naj me pozna v tem prokletem gnezdu? Osebno se moram identificirati! Celo svoje življenje nisem ničesar čul o tem umazanem gnezdu, dokler mi niso v Denverju povedali, da je tukaj brzjavni urad in da lahko dobim denar po brzjavu. In sedaj naj me nekdo identificira? Niti enega človeka ne poznam izčisto od Mississipijskega in me tudi prav nič ne mila spoznati kakega. Še nikdar nisem videl tako umazane dežele. To je hujše kot na Refske, dosti hujše. Osemsto dolarij — mene je treba identificirati, predno jih dobim. Kaj mi koristi denar? Pošljite ga nazaj. Vrzite ga na cesto. Kje jo maganer te lukanje! Hočem niti najvišjega uradnika. Pošljite ga k meni. Sto hudičev....

Neki drugi glas je skušal pomiriti razburjenega moža. Predpiši zahtevajo, da je treba identificirati sprejemnika denarja, predno je mogoče izplačati denar....

— Prismodaria, — je govoril prvi. — Jaz nočem ostati v tem gnezdu. Vlak bo odšel popoldne in jaz nimam denarja. Lahko bi dvajsetkrat kupil celo to gnezdo, če bi bil doma. Tukaj imam pisma, bančno knjižico, zavarovalne liste. Ali to ne zadostuje? Tukaj je moje ime. Povsem jasno, James Howard Lowell. Tu je moja avtomobilska licence z mojim popisom. Ali že vedno ni zadost?

— Zelo žal mi je, — je rekel drugi glas. — Odkrito žal, Mr. Lowell. Treba vas je osebno identificirati. Odpošiljatelj denarja je posebej naročil, naj bom previdni pri izplačanju. Ne preostaja nič drugega kot brzjaviti nazaj ter napotiti odpošiljatelja, naj izpremeni svoja navodila.

— Mi niti v glavo ne pade. Znal pa si bom izvojevati svoje pravice. Prismojenemu tajniku doma pa bom že posvetil....

Razčačeni James H. Lowell je s temi besedami zapustil brzjavni urad ter skorod podrl. John Henry Lee-ja, ki je seveda šel vsako besedo ter postal zelo zamišljen. John Henry je videl, kako je odhitek Lowell proti hotelu, noseč navidez zelo težko ročno torbico ter stopil nato odločeno v brzjavni urad.

skoga načelnika ter mu dal sporočiti, da želi govoriti žnjim. Par minut pozneje je bil v uradni sobi policijskega načelnika.

John Henry je vzel iz žepa ravno natiskano vizitino ter jo izročil načelniku.

— Dobro jutro, — je rekel John Henry brzjavnemu uradniku, ki si je ravno brisal pot s svojega čela. — Pričakujem nekaj denarja, ki mi je bilo brzjavno nakanano semkaj.

— Kako se pišete?

— James Howard Lowell, — je rekel John Henry in s pričaznim usmehom.

— Sto vragov, še eden, — je vzliknil presenčni telegrafist.

James Howard Lowell je bil ravno tukaj.

John Henry se je vrzaval.

— Najbrž kak slpear, — je rekel zaničljivo. — Vi mu vendar niste dali denarja?

— Ne, — je odvrnil uradnik, — in tudi vi ga ne boste dobili. Preveč Lowell se je naenkrat pojavi了解 tukaj. Koliko denarja pa pričakujete?

— Osemsto dolarij, — je rekel John Henry.

— Hem, a treba vas je najprvo identificirati.

— Gotovo. To ne bo vzelostosti.

Uradnik je prišel v zadrgo. — Mislim, da je boljše, če poklicem poštejo, — je menil.

— Dobra ideja, — je rekel John Henry. — Če bi bil jaz na vašem mestu, bi pazil na onega drugačega dečka ter ga dal prijeti, če bi se zopet oglasil.

Veselo življage je zapustil John Henry brzjavni urad.

Nedaleč od brzjavnega urada je bila majhna tiskarna, v kateri so tiskali tehnik okraja. John Henry je stopil v delavnico.

— Ali mi lahko hitro napravite ducat kart? — je vprašal moža z modrim predpaznikom ter pošložil na mizo nov bankovec za deset dolarij.

Pogled na bankovec je povzročil pravi čudež.

— V eni uri bodo karte gotove, — je rekel mož. — Kakšno ime?

— James Howard Lowell, — je izjavil John Henry. — Spodaj na levni strani, v vogal pa natisnite: — Bunktown Evening News.

Nato se je vrnil John Henry v hotel. V pritličju je srečal pravega James Howard Lowella, ki je bil še vedno razjarjen ter povedal vsakemu, kateremu se je moral polasti, svoje malo laskavo menje glede kraja, v kateremu ga je zanesla usoda.

John Henry ga je sočutno poslušal.

— Veste kaj, — je rekel konečno, — jaz mislim, da vam morem pomagati, Mr. Lowell. Imanu tekuš par ur opravka po trgovskih poslih. Popoldne pojdem z vsemi na brzjavni urad in tam bavo hitro spravila stvar v red.

Medtem pa zavžite nekaj ter pozbite na svoje sitnosti.

James Howard Lowell se mu je zahvaljeval na vse mogoče načine. Dogovorila sta se bo prišel John Henry ob treh popoldne v hotel po Lowellu, nakar bosta šla skupno na brzjavni urad.

John Henry je šel zopet k tiskarju in od tam naravnost proti majhnemu posloju, katero so mu označili kot policijski glavni stan. Tam je vprašal za policijsko načelnika ter mu dal sporočilo.

Severova zdravila vzdružujejo zdravje v družinah.

### Hripavost

in kačel sta zelo nepriznana simptoma. Da preprečite težje posledice vzemite.

### Severa's Cough Balsam,

ki prinaša začeljeno in hitro pomoč. Imajte ga pri roki v hiši za zimski mesec.

Cena 25 in 50 centov.

Vprašajte po lekarnah.

Severov Almanah za leto 1924 je natisnjen. Doba se po vseh letnih zaston, ali pište nam.

W. F. SEVERA CO  
CEDAR RAPIDS IOWA

uradu. Treba je le iti tja ter dvigniti denar.

James Howard Lowell je bil strašno razveseljen. Zahvalil se je svojemu prijatelju, prijet za klobuk ter pohitel proti brzjavnemu uradu.

Komaj pa je dospel tja, ko je čutil, kako je nekdo položil svojo težko roko na njegovo ramo. Ozrl se je ter gledal v obraz policijskega načelnika Murphyja.

— Tako, — je rekel načelnik. — Ti si torej tisti slpear, ki se hoče polasti denarja drugih? Le počakaj. Aretiran si.

Mr. Lowell je bil popolnoma presenečen. Ko se je nekoliko pomagal, je pričel kleti.

— Ali veste, kdo sem jaz? — je vzliknil. — Jaz sem James Howard Lowell....

Načelnik Murphy se je naglas zahrohotil.

— Ha, ha, le počakaj. James Howard Lowell si ti? To bomo takoj videli. Jaz poznam osebno Mr. Lowella. Moj dober prijatelj je. Dobro, da ima že denar.

— Kaj? — je vzliknil resnčno. — On je dobil osemsto dolarij? Osleparili ste me za moj denar.

Policijski načelnik Murphy ga je še močnejše prijet za ramo ter ga strešel.

— Taka nesramnost, — je začrkal. — Hoče riskirati še bluf. To je višek predzročnosti. Le počakaj, kump. Lumpy. V luknu pojdeš in če si resnični Mr. Lowell, boš imel dosti časa dokazati to.

James Howard Lowell je moral odjadati v luknjo. Tri dni je trajalo, da je prišel iz Denverja njegov tajnik in da se je poslalo z dlanilo v glavi častivrednega policijskega načelnika, ki je moral koničeno priti do žalostnega prepiranja, da je dejanski pomagal pri osleparjenju Lowella in da se je tudi skisalo upanje, da bo postal slaven po celih deželi kot najbolj uspešni policijski uradnik.

— Taka nesramnost, — je začrkal. — Hoče riskirati še bluf. To je višek predzročnosti. Le počakaj, kump. Lumpy. V luknu pojdeš in če si resnični Mr. Lowell, boš imel dosti časa dokazati to.

James Howard Lowell je moral odjadati v luknjo. Tri dni je trajalo, da je prišel iz Denverja njegov tajnik in da se je poslalo z dlanilo v glavi častivrednega policijskega načelnika, ki je moral koničeno priti do žalostnega prepiranja, da je dejanski pomagal pri osleparjenju Lowella in da se je tudi skisalo upanje, da bo postal slaven po celih deželi kot najbolj uspešni policijski uradnik.

— Taka nesramnost, — je začrkal. — Hoče riskirati še bluf. To je višek predzročnosti. Le počakaj, kump. Lumpy. V luknu pojdeš in če si resnični Mr. Lowell, boš imel dosti časa dokazati to.

James Howard Lowell je moral odjadati v luknjo. Tri dni je trajalo, da je prišel iz Denverja njegov tajnik in da se je poslalo z dlanilo v glavi častivrednega policijskega načelnika, ki je moral koničeno priti do žalostnega prepiranja, da je dejanski pomagal pri osleparjenju Lowella in da se je tudi skisalo upanje, da bo postal slaven po celih deželi kot najbolj uspešni policijski uradnik.

— Taka nesramnost, — je začrkal. — Hoče riskirati še bluf. To je višek predzročnosti. Le počakaj, kump. Lumpy. V luknu pojdeš in če si resnični Mr. Lowell, boš imel dosti časa dokazati to.

James Howard Lowell je moral odjadati v luknjo. Tri dni je trajalo, da je prišel iz Denverja njegov tajnik in da se je poslalo z dlanilo v glavi častivrednega policijskega načelnika, ki je moral koničeno priti do žalostnega prepiranja, da je dejanski pomagal pri osleparjenju Lowella in da se je tudi skisalo upanje, da bo postal slaven po celih deželi kot najbolj uspešni policijski uradnik.

— Taka nesramnost, — je začrkal. — Hoče riskirati še bluf. To je višek predzročnosti. Le počakaj, kump. Lumpy. V luknu pojdeš in če si resnični Mr. Lowell, boš imel dosti časa dokazati to.

James Howard Lowell je moral odjadati v luknjo. Tri dni je trajalo, da je prišel iz Denverja njegov tajnik in da se je poslalo z dlanilo v glavi častivrednega policijskega načelnika, ki je moral koničeno priti do žalostnega prepiranja, da je dejanski pomagal pri osleparjenju Lowella in da se je tudi skisalo upanje, da bo postal slaven po celih deželi kot najbolj uspešni policijski uradnik.

— Taka nesramnost, — je začrkal. — Hoče riskirati še bluf. To je višek predzročnosti. Le počakaj, kump. Lumpy. V luknu pojdeš in če si resnični Mr. Lowell, boš imel dosti časa dokazati to.

James Howard Lowell je moral odjadati v luknjo. Tri dni je trajalo, da je prišel iz Denverja njegov tajnik in da se je poslalo z dlanilo v glavi častivrednega policijskega načelnika, ki je moral koničeno priti do žalostnega prepiranja, da je dejanski pomagal pri osleparjenju Lowella in da se je tudi skisalo upanje, da bo postal slaven po celih deželi kot najbolj uspešni policijski uradnik.

— Taka nesramnost, — je začrkal. — Hoče riskirati še bluf. To je višek predzročnosti. Le počakaj, kump. Lumpy. V luknu pojdeš in če si resnični Mr. Lowell, boš imel dosti časa dokazati to.

James Howard Lowell je moral odjadati v luknjo. Tri dni je trajalo, da je prišel iz Denverja njegov tajnik in da se je poslalo z dlanilo v glavi častivrednega policijskega načelnika, ki je moral koničeno priti do žalostnega prepiranja, da je dejanski pomagal pri osleparjenju Lowella in da se je tudi skisalo upanje, da bo postal slaven po celih deželi kot najbolj uspešni policijski uradnik.

— Taka nesramnost, — je začrkal. — Hoče riskirati še bluf. To je višek predzročnosti. Le počakaj, kump. Lumpy. V luknu pojdeš in če si resnični Mr. Lowell, boš imel dosti časa dokazati to.

James Howard Lowell je moral odjadati v luknjo. Tri dni je trajalo, da je prišel iz Denverja njegov tajnik in da se je poslalo z dlanilo v glavi častivrednega policijskega načelnika, ki je moral koničeno priti do žalostnega prepiranja, da je dejanski pomagal pri osleparjenju Lowella in da se je tudi skisalo upanje, da bo postal slaven po celih deželi kot najbolj uspešni policijski uradnik.

— Taka nesramnost, — je začrkal. — Hoče riskirati še bluf. To je višek predzročnosti. Le počakaj, kump. Lumpy. V luknu pojdeš in če si resnični Mr. Lowell, boš imel dosti časa dokazati to.

James Howard Lowell je moral odjadati v luknjo. Tri dni je trajalo, da je prišel iz Denverja njegov tajnik in da se je poslalo z dlanilo v glavi častivrednega policijskega načelnika, ki je moral koničeno priti do žalostnega prepiranja, da je dejanski pomagal pri osleparjenju Lowella in da se je tudi skisalo upanje, da bo postal slaven po celih deželi kot najbolj uspešni policijski uradnik.

— Taka nesramnost, — je začrkal. — Hoče riskirati še bluf. To je višek predzročnosti. Le počakaj, kump. Lumpy. V luknu pojdeš in če si resnični Mr. Lowell, boš imel dosti časa dokazati to.

James Howard Lowell je moral odjadati v luknjo. Tri dni je trajalo, da je prišel iz Denverja njegov tajnik in da se je poslalo z dlanilo v glavi častivrednega policijskega načelnika, ki je moral koničeno priti do žalostnega prepiranja, da je dejanski pomagal pri osleparjenju Lowella in da se je tudi skisalo upanje, da bo postal slaven po celih deželi kot najbolj uspešni policijski uradnik.

— Taka nesramnost, — je začrkal. — Hoče riskirati še bluf. To je višek predzročnosti. Le počakaj, kump. Lumpy. V luknu pojdeš in če si resnični Mr. Lowell, boš imel dosti časa dokazati to.

James Howard Lowell je moral odjadati v luknjo. Tri dni je trajalo, da je prišel iz Denverja njegov tajnik in da se je poslalo z dlanilo v glavi častivrednega policijskega načelnika, ki je moral koničeno priti do žalostnega prepiranja, da je dejanski pomagal pri osleparjenju Lowella in da se je tudi skisalo upanje, da bo postal slaven po celih de

# GOSPIČA MALA

Spisal JEAN RAMEAU.

Za "Glas Naroda" priredil J. T.

## Jultid.

Švedski spisala Emma Thiennesse.

Divji vihar je zavel po zaspani planjavi, globoko pripognjene veje smrek so stresale težko pezo snega, ki je ležala na njih.

Ta vihar ni sestajal samo iz mnogih zmedenih glasov, temveč je vseboval tisoče čudovitih in nejasnih dihov: gremki vonj smile, divji duh topnih teles, slani okus morja in izparjanja blatne zemlje in vlažnih lisajev.

Vihar se je ojačal in spremenil v ropot, v glasno teptanje. V leseni hišici so zažarali pri oknih pogledi pod obrvami.

— Severni jeleni!

Črna črda je drvila mimo, tesno stisnjena, regovja so ji visoko molela v zrak in boki so se ji kadi. Sneženi vrtinci so se dvigali okoli nje in noč se je ugrela za trenutek od njenega lokomotivskega sopenja. Kmalu je izginila v temi snreči.

— Preluda zima jih je pregnala z severnimi pokrajini, je priponil star Lars Hübser.

— Da bi se vsaj medvedje ne pričakali! je vzdihnila njegova žena Ulrika.

Lars je skočil pokonec, kot vsakokrat, kadar mu je kdo govoril o teh živalih. Pogledal je Ulriko, skušal prikriti svoj strahl in zapovedati:

— Ne govorji o medvedih na Jul-Afton! (Božični večer.)

Zaprle je okno in se vse del poleg ognjišča, kjer so gorela potena.

Ulrika, ki je imela modro obleko iz vadmal, obrobljeno z rdečim, in bel črtni predpasmik, pritrjen z verižico iz masivnega srebra, je stopala po sobi in še enkrat povod pogledala, da-l je vse v redu za sprejem pričakovanih gostov.

— Ne, dosedaj še nikdar.

— Dobro. Potem takem ne more ona ničesar podariti in ti ne moreš ničesar vzeti.

— Kako? — je ugovarjala Roberta. — Jaz da ne morem ničesar vzeti?

— Ne, ti se nisi polnoletna. Postava pa izreco pravi, da mladoletne osebe ne smejo sprejeti nobenega večjega daru brez dovoljenja svojih staršev oziroma svojega varuha.

— Ti menda ne boš branil?

— Jaz ne, toda v zakoniku sem izsledil še neko drugo določbo.

Vzmemimo, da bi se gospodin Lerosel nekega lepega dne poročila in da bi imela otroke. Ti otroci lahko zahtevajo grad nazaj. V tem slučaju bi bil dar neveljaven, magari, da ga potrebuješ vse dežele. Jasno je kot beli dan, da so besede tvoje prijateljice brez vsake vrednosti in vsakega pomena.

Zdravnik je vstal ter začel korakati po sobi. Tudi Roberta je bila precej vznešljena. Niti najmanj ni dvomila o Katarinečini dobrošernosti, toda postava je postava, in boj proti postavi je nemogoč.

Naslednjega dne se je odpravila v grad.

Katarina je takoj opazila njen mrk obraz ter jo je vprašala:

— Kaj vam je, lepa sanjačka?

— O nič, — je odvrnila Roberta ter do las zardela:

— Ali nimate sreče v ljubezni?

— Dosti sreče, še precej. Pa tudi če bi ne imela sreče v ljubezni, bi me ne vznešljalo dosti.

— Vi ste dobra deklica, Roberta. Nikar se ne delajte slabšo. Prepričana sem, da bi od žalosti umrli, če bi vas gospod Albert de Plesan prenehal ljubiti.

— Saj vendar poznate pregovor: — Na vsakega izgubljenega ljubimca pride devet novih.

— To je neumnost. Stavim, da bi nikogar ne pogledali.

— Zakaj pa ne? Če bi ne bilo drugega, je še vedno na svetu neki častniki iz Rennesa, ki nas je včeraj zvečer obiskal.

— Kaj? — se je začudila Katarina — neki častnik vam dvori?

— Zakaj pa ne? — se je nasmehnila Roberta.

Te besede so spravile Katarino iz ravnotežja. Navsezadnjie se bo lepa Bretonka zaljubila v lahkoživega oficirja in bo z njim živel v gradu. No, ta bi bila pa lepa.

Sicer se pa Alberto ni treba ničesar batiti. Častnik bi se posredil le z dekle, ki bi imela veliko doto, jaz pa nimam dote. Sicer pa veliko bolj ljubim Alberta kot pa tistega častnika.

— Zdi se mi, da niti sami niste prepričani o tem — je odvrnila gospica Mala ter jo zvedavo pogledala.

Robertu jo je objela rekoč: — Jaz vam pa zagotovim, da ga imam veliko rajše in to samo vsledtega, ker ste vi s tem zadovoljna.

— Jaz? — se je začudila Katarina in nehoti prebledelo. — Moja beseda ni razumljiva v tej stvari. Meni je čisto vseeno, če se potročite z gospodom Plesanom ali pa z onim častnikom ...

Na obrazu se ji je pa pozorno, da ji ni tako čisto vseeno. Že parkrat je nameravala iti s svojim očetom k notarju, da bi sestavil tozadovno pogodbo. Obnašanje Roberte jo je pa pričelo vznešljati. Ali naj da grad Roberti, da se bo Roberta s kom drugim potročila? Da ne bo gospod de Plesan v gradu? Nikdar, pod nobenim pogojem. Rajsi da vihravi Bretonki stoisč frankov odškodnine.

Robertta je sedela nepremično v naslonjaču. Bil je lep dan v aprilu.

Katarina je nenadoma rekla:

— Roberta, zdi se mi, da mi nekaj prikrivate.

— Ne, — je odvrnila krasotica z žalostnim smehljajem — moja poroka me skrbi.

— Ali bi tako kmalu poroka?

— Saj veste, da bo moral Albert jeseni k vojakom, in sorodnički hočejo, da bi bila stvar do tistega časa urejena.

— Zakaj pa ne uredite, vsega, dragi otrok?

— Saj urejamo, toda v marsikateri točki si nismo na jasnom.

— Naprimer?

— Gledate stanovanja še nismo na jasnom.

— Gledate stanovanja? Kaj govorite?

— Albert hoče, da bi stanovala v gradu ter bo dal grad nekaj izpremeniti. Moj oče pa želi, da bi se preselila v njegovo hišo. Kaj mi srečujete, draga gospodiča?

Vprašanje je bilo jasno in Katarina se mu ni skušala izogniti.

Glas je jasno tressel, ko je odvrnila: — Jaz vama svetujem, da prebivata v gradu. Ali ste že pozabili, da je grad vaš, da sem ga vam podarila?

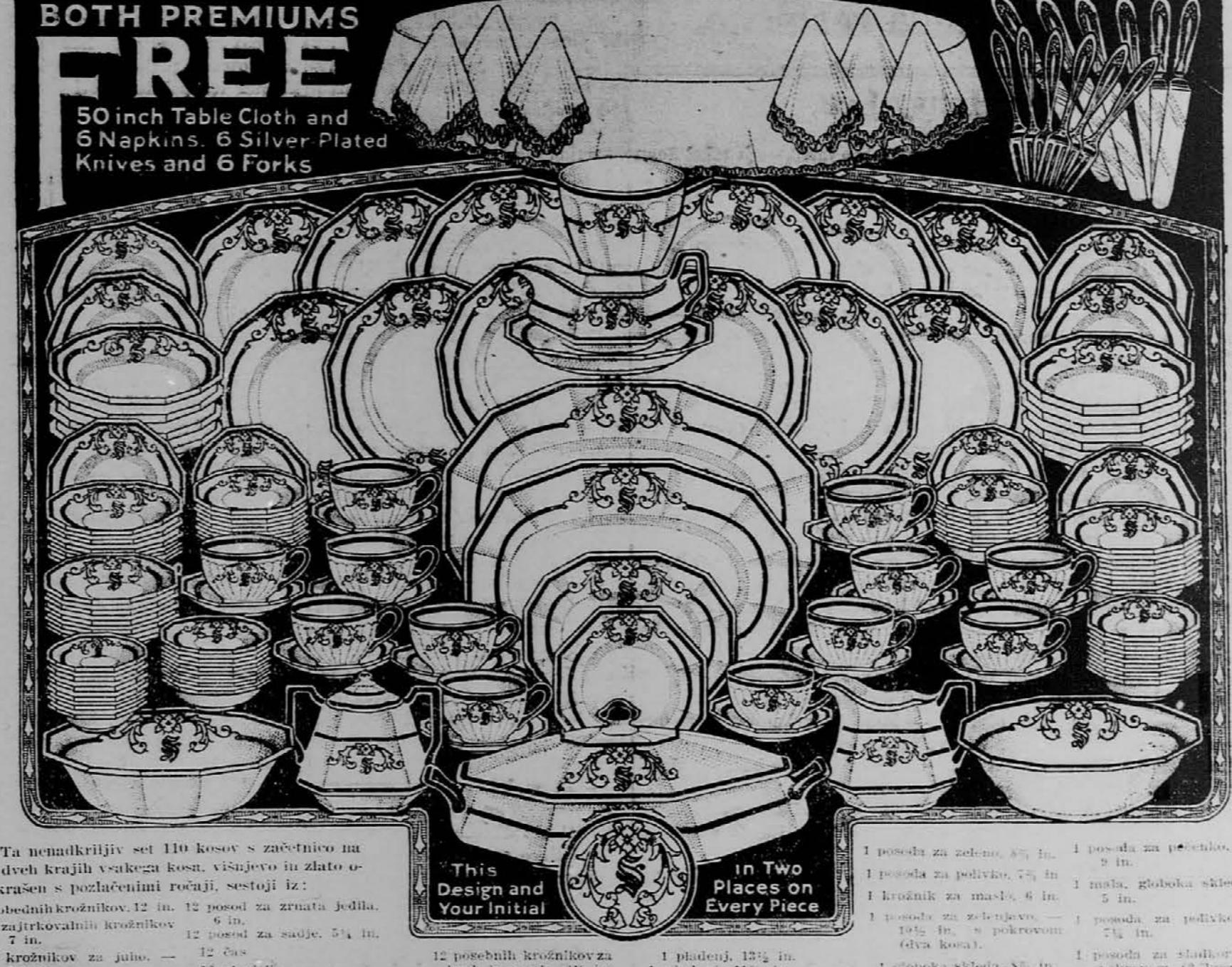
(Dalej prihodnjih)

## Jultid.

Švedski spisala Emma Thiennesse.

### BOTH PREMIUMS

**FREE**  
50 inch Table Cloth and  
6 Napkins. 6 Silver-Plated  
Knives and 6 Forks



Ta nemudkrljiv set 110 kosov s začetnico na dveh krajinah vsakega kosa, visnjevo in zlato okrašen s požačenimi ročaji, sestoji iz:

12 obrednih krožnikov, 12 in. 12 posebnih krožnikov za zrnata jedila, 6 in. 12 zajtrkovnih krožnikov 7 in. 12 posebnih za sadje, 5 1/4 in. 12 krožnikov za juho, 7 1/2 in. 12 skodelice

12 posebnih krožnikov za kruh in maslo, 9 1/4 in.

1 pladenj, 13 3/4 in.

1 pladenj, 11 1/4 in.

1 posoda za zelenino, 8 1/2 in. 1 posoda za pečenje, 1 in.

1 posoda za poljivo, 7 1/2 in. 1 miska, globoka skleda, 5 in.

1 krožnik za maslo, 6 in.

1 posoda za zelenjavo, 10 1/2 in. s pokrovom (dva kosa).

1 globoka skleda, 8 1/2 in. s pokrovom (2 kosa).

## vam prineše 110 kosov Martha Washington višnjevo in zlato okrašen obedni set.

Da znate ceniti to izredno pomladbo, morate videti to posodo na svoji mizi. Pošljite \$1. in Hartman, največje podjetje za opravo doma na svetu, vam bo poslal ta popoln set 110 kosov najboljših posode, in poleg tega posvetem ZASTONJ, krasen prsten "Indian Head" platneni set 7 kosov ter tudi šest posrebrewnih nožev in šest vilic (naslikanih zgoraj). Uporabljajte vse to BREZPLAČNO 30 dni. In če potem ne boste

iz tega ali onega vzroka zadovoljni, pošljite vse nazaj, in Hartman vam ne bo samo vrnil vašega dolarja, ampak bo tudi plačal transportne stroške na obe strani. Če obdržite, vam vse vzame skoraj eno leta za plačevati samo za obedni set — vsak mesec nekaj. Za platneni set ter može in v vilice, vam je treba plačati ničesar, niti sedaj niti pozneje. To je BREZ-

PLAČEN Hartmanov dar.

**V AŽ N O !**

Hartman garantiira, da je vsak kos v tem setu absolutno pravosten in "drugovosten". To je stalni izbran "zaplet" vseh. Naslovništvo kosi so lahko dobesedno izbrani leti. Vsih kosi živijo v stilu popirja. Izbrani živijo da se prepreči zamenjava.

Pri vsaki pričilki boste ponosni na ta krasen kolonialni Martha Washington set, ponoseni na čisto, belo, bleščajočo se posodo in

enotne okrasnice. Kot najboljši kitajske poseljci, ki vsak kos očirajo z bogatim zlatnim robom ter temi slednjimi matazarinsko.

Ce takoči narocite, boste tudi dobili

Da znate ceniti to izredno pomladbo, morate videti to posodo na svoji mizi. Pošljite \$1. in Hartman, največje podjetje za opravo doma na svetu, vam bo poslal ta popoln set 110 kosov najboljših posode, in poleg tega posvetem ZASTONJ, krasen prsten "Indian Head" platneni set 7 kosov ter tudi šest posrebrewnih nožev in šest vilic (naslikanih zgoraj). Uporabljajte vse to BREZPLAČNO 30 dni. In če potem ne boste

iz tega ali onega vzroka zadovoljni, pošljite vse nazaj, in Hartman vam ne bo samo vrnil vašega dolarja, ampak bo tudi plačal transportne stroške na obe strani. Če obdržite, vam vse vzame skoraj eno leta za plačevati samo za obedni set — vsak mesec nekaj. Za platneni set ter može in v vilice, vam je treba plačati ničesar, niti sedaj niti pozneje. To je BREZ-

PLAČEN Hartmanov dar.

**V AŽ N O !**

Hartman garantiira, da je vsak kos v tem setu absolutno pravosten in "drugovosten". To je stalni izbran "zaplet" vseh. Naslovništvo kosi so lahko dobesedno izbrani leti. Vsih kosi živijo v stilu popirja. Izbrani živijo da se prepreči zamenjava.

Pri vsaki pričilki boste ponosni na ta krasen kolonialni Martha Washington set, ponoseni na čisto, belo, bleščajočo se posodo in

enotne okrasnice. Kot najboljši kitajske poseljci, ki vsak kos očirajo z bogatim zlatnim robom ter temi slednjimi matazarinsko.

Ce takoči narocite, boste tudi dobili

Da znate ceniti to izredno pomladbo, morate videti to posodo na svoji mizi. Pošljite \$1. in Hartman, največje podjetje za opravo doma na svetu, vam bo poslal ta popoln set 110 kosov najboljših posode, in poleg tega posvetem ZASTONJ, krasen prsten "Indian Head" platneni set 7 kosov ter tudi šest posrebrewnih nožev in šest vilic (naslikanih zgoraj). Uporabljajte vse to BREZPLAČNO 30 dni. In če potem ne boste

iz tega ali onega vzroka zadovoljni, pošljite vse nazaj, in Hartman vam ne bo samo vrnil vašega dolarja, ampak bo tudi plačal transportne stroške na obe strani. Če obdržite, vam vse vzame skoraj eno leta za plačevati samo za obedni set — vsak mesec nekaj. Za platneni set ter može in v vilice, vam je treba plačati ničesar, niti sedaj niti pozneje. To je BREZ-

PLAČEN Hartmanov dar.

**V AŽ N O !**

Hartman garantiira, da je vsak kos v tem setu absolutno pravosten in "drugovosten". To je stalni izbran "zaplet" vseh. Naslovništvo kosi so lahko dobesedno izbrani leti. Vsih kosi živijo v stilu popirja. Izbrani živijo da se prepreči zamenjava.

Pri vsaki pričilki boste ponosni na ta krasen kolonialni Martha Washington set, ponoseni na čisto, belo, bleščajočo se posodo in

enotne okrasnice. Kot najboljši kitajske poseljci, ki vsak kos očirajo z bogatim zlatnim robom ter temi slednjimi matazarinsko.

Ce takoči narocite, boste tudi dobili

Da znate ceniti to izredno pomladbo, morate videti to posodo na svoji mizi. Pošljite \$1. in Hartman, največje podjetje za opravo doma na svetu, vam bo poslal ta popoln set 110 kosov najboljših posode, in poleg tega posvetem ZASTONJ, krasen prsten "Indian Head" platneni set 7 kosov ter tudi šest posrebrewnih nožev in šest vilic (naslikanih zgoraj). Uporabljajte vse to BREZPLAČNO 30 dni. In če potem ne boste

iz tega ali onega vzroka zadovoljni, pošljite vse nazaj, in Hartman vam ne bo samo vrnil vašega dolarja, ampak bo tudi plačal transportne stroške na obe strani. Če obdržite, vam vse vzame skoraj eno leta za plačevati samo za obedni set — vsak mesec nekaj. Za platneni set ter može